

Sygn. akt IV CNP 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi uczestniczki postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 16 maja 2013 r., sygn. akt I Ca [...],
w sprawie z wniosku K. R.
przy uczestnictwie D. R.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2016 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku K. R. przy uczestnictwie D. R. o podział majątku wspólnego Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 16 maja 2013 r. oddalił apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 14 lutego 2013 r.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego skarżąca D. R. wskazała na jego niezgodność z art. 46 k.r.o. w zw. z art. 156 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 519² § 1 k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c. jest orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć, albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej. Niezgodność orzeczenia z prawem powodująca odpowiedzialność odszkodowawczą musi więc mieć charakter kwalifikowany, elementarny, oczywisty tylko bowiem w takim przypadku orzeczeniu sądu można przypisać cechę bezprawności (zob. np. wyrok SN z dnia 21 lutego 2007 r., I CNP 71/06 nie publ.).

Uzasadnienie wniesionej skargi nie przedstawia argumentacji, która dawałaby podstawę do stwierdzenia tego rodzaju kwalifikowanej niezgodności z prawem zaskarżonego postanowienia, co uzasadnia odmowę przyjęcia jej do rozpoznania na podstawie art. 424⁹ k.p.c.